

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobce: JUDr. P. H.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č. p. 3118/48, PSČ 400 02, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2016, č. j. 158/DS/2016, JID: 8084/2016/KUUK/Píš,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 19. 1. 2016, č. j. 158/DS/2016, JID: 8084/2016/KUUK/Píš, kterým žalovaný zamítnul jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Litvínov, odboru správních evidencí – oddělení registru řidičů (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 4. 8. 2015, č. j. OSE/34769/2015-10, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 12. 2015 (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 29. 4. 2015 v 00:50 hodin v obci Lom na nám. Republiky řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Land

Rover, r. z. „X“, a to přesto, že nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění, neboť jej v souladu s ust. § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu pozbyl dne 24. 3. 2015 na základě pravomocného rozhodnutí Magistrátu města Mostu ze dne 25. 2. 2015, č. j. MmM/019705/2015/OSČ-P/ŠP, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 1 měsíce, po jejímž vykonání ale o vrácení řidičského oprávnění nepožádal. Tím porušil povinnosti řidiče stanovené v ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, za což mu v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. a) a odst. 5 zákona o silničním provozu byla uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců, a dále povinnost uhradit náklady správního řízení v částce 1.000,- Kč.

Žalobce v žalobě uvedl, že jak ve správním řízení před správními orgány obou stupňů, tak i bezprostředně po svém zadržení ze strany Policie České republiky, poukazoval na skutečnost, že proti rozhodnutí, jímž mu měl být Magistrátem města Mostu uložen zákaz řízení motorových vozidel, podal ve lhůtě odvolání. Uvedené rozhodnutí proto nemohlo nabýt právní moci. Odvolání doručila správnímu orgánu jeho manželka, neměl tedy důvod pochybovat o tom, že odvolací řízení probíhá. V této souvislosti i ve správním řízení navrhoval provést důkaz výsledkem manželky, jenž však nebyl ze strany správního orgánu I. stupně připuštěn. Žalobce dále doplnil, že napadené rozhodnutí vydal žalovaný až po 5 měsících od podání odvolání – žalovaný jej proto fakticky potrestal prodlením zákazu řízení i o tuto dobu.

S ohledem na uvedené žalobce navrhnul, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně zrušil.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě konstatoval, že shodné námitky uváděl žalobce již ve správním řízení. K tomu doplnil, ve spisovém materiálu není tvrzení žalobce o doručení odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu doloženo. Jak ověřil svou úřední činností, odvolání nebylo podáno ani u uvedeného správního orgánu, ani na Krajském úřadě Ústeckého kraje. S ohledem na to vyhodnotil postup prvoinstančního orgánu jako správný. K námitce týkající se údajného prodlení trestu pak žalovaný sdělil, že sankce zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců byla žalobci uložena již s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tj. dne 25. 1. 2016, k poškození žalobce proto nedošlo.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem žalovaný navrhnul, aby soud žalobu zamítnul.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělili, když byli o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučeni.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené ust. v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit.

Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Rozhodnutím Magistrátu města Mostu ze dne 25. 2. 2015, č. j. MmM/019705/2015/OSČ-P/ŠP, byla žalobci dle ust. § 125c písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 4.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce

1 měsíce ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí za přešoupek, jehož se dopustil při řízení motorového vozidla překročením nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 34 km/h. Rozhodnutí mělo nabyt právní moci dne 24. 3. 2015.

Dne 29. 4. 2015 v 00:50 hodin v obci Lom na nám. Republiky byl žalobce jakožto řidič motorového vozidla kontrolován hlídkou Policie České republiky. Při kontrole bylo ze strany orgánů činných v trestním řízení zjištěno, že má platnou blokaci řidičského oprávnění. Policie proto proti žalobci zahájila trestní řízení pro podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání ve smyslu ust. § 337 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Dne 15. 5. 2015 však Okresní státní zastupitelství v Mostě věc postoupilo správnímu orgánu I. stupně, když ze spisového materiálu bylo zjištěno, že jmenovaný již v době zadržení jeho vozidla policejní hlídkou udělený zákaz řízení motorových vozidel neměl. Svým jednáním tedy výkon úředního rozhodnutí a vykázání nemařil, mohl se však dopustit přešoupu na úseku silniční dopravy.

Správní orgán I. stupně na základě uvedených skutečností zahájil proti žalobci řízení pro podezření ze spáchání přešoupu dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu a současně jej předvolal k ústnímu jednání. Při něm žalobce uvedl, že si nebyl vědom skutečnosti, že by měl jízdou uvedený přešoupek naplnit, neboť proti rozhodnutí, jímž mu měl být zákaz řízení všech motorových vozidel uložen, podal odvolání, které příslušnému správnímu orgánu osobně doručila jeho manželka. Byl proto přesvědčen, že dosud nenabylo právní moci a zákaz řízení proto dosud není vykonatelný. Závěrem ústního jednání prvostupňový orgán uložil žalobci povinnost předložit mu doklad o podání předmětného odvolání ve lhůtě 5 dní. Dne 30. 6. 2015 žalobce zaslal prvoinstančnímu orgánu stejnopis odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, potvrzení o jeho osobním podání či zaslání poštou však nedoložil. Následně proto k prokázání svého tvrzení opakovaně navrhl provedení výslechu svědka – manželky H. M. – kterému ale správní orgán I. stupně nevyhověl a ve věci vydal shora uvedené rozhodnutí, jímž žalobce shledal vinným z přešoupu podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu. Prvoinstanční rozhodnutí následně potvrdil i žalovaný v napadeném rozhodnutí.

V přezkoumávané věci se soud zabýval námitkou žalobce spočívající v tvrzení, že protiprávního jednání, z něhož je obviňován, se nemohl dopustit, když zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, který mu měl být uložen ze strany Magistrátu města Mostu, nebyl v důsledku jím podaného odvolání v rozhodné době dosud vykonatelný.

Dle ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu může řídit motorové vozidlo pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových

vozidel uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu.

Dle ust. § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu pozbývá držitel řidičského oprávnění řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, kterým bylo uloženo v trestním řízení přiměřené omezení spočívající ve zdržení se řízení motorových vozidel nebo kterým bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, v průběhu jehož zkušební doby se držitel řidičského oprávnění zavázal zdržet se řízení motorových vozidel.

Dle ust. § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu rozhodne o vrácení řidičského oprávnění po výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel nebo po upuštění nebo podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel podle zvláštních právních předpisů, po výkonu trestu nebo po uplynutí zkušební doby podmíněného upuštění od potrestání s dohledem, v jehož rámci bylo uloženo přiměřené omezení spočívající ve zdržení se řízení motorových vozidel, nebo po rozhodnutí o upuštění od tohoto přiměřeného omezení, nebo po rozhodnutí o osvědčení nebo neosvědčení ve zkušební době podmíněného odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněného zastavení trestního stíhání, nebo poté, kdy se má za to, že v této době došlo k osvědčení, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost osoby, která pozbyla řidičské oprávnění podle ust. § 94a.

Dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s ust. § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění. Dle odst. 4 písm. a) a odst. 5 citovaného ustanovení se za uvedený přestupek uloží pokuta od 25.000,- Kč do 50.000,- Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let.

Dle ust. § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Mezi účastníky je nesporné, že žalobci byl rozhodnutím Magistrátu města Mostu ze dne 25. 2. 2015, č. j. MmM/019705/2015/OSČ-P/ŠP, uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 1 měsíce ode dne, kdy nabude právní moci. Rozhodnutí se mělo stát pravomocným dne 24. 3. 2015, žalobce však namítal, že proti němu v zákonné lhůtě podal odvolání, jež měla osobně doručit jeho manželka na podatelnu magistrátu. Dle ustálené judikatury soudů, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, č. j. 5 As 64/2011-66 (dostupný též na www.nssoud.cz), platí, že: „i když je přestupkové řízení ovládáno mj. zásadou materiální pravdy a zásadou vyšetřovací, neznamená to, vzhledem k dikci § 52 správního řádu, účastníka řízení povinnosti označit důkazy na podporu svých tvrzení. Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že povinnost vyplývající z § 52 správního řádu nelze vykládat v tom smyslu, že na účastníkovi řízení leží

břemeno tvrzení a následně i důkazní břemeno ohledně zjišťovaných skutečností; je však povinen prokázat, co sám tvrdí, pokud má správní orgán právé z jeho tvrzení vycházet.“

Na žalobci tedy ležela odpovědnost za to, aby jím tvrzené rozhodné skutečnosti byly ve správním řízení prokázány. V této souvislosti navrhnul výslech své manželky, jenž však byl ze strany správního orgánu I. stupně zamítnut jako nedůvodný, neboť podání odvolání mohl prokázat potvrzením o jeho přijetí podatelnou Magistrátu města Mostu. S tímto názorem prvostupňového orgánu nelze, než souhlasit – výslech manželky žalobce by k prokázání skutečnosti, že odvolání bylo skutečně v zákonné lhůtě podáno, nemohl relevantně přispět. Žádné další důkazní prostředky již žalobce nenavrhnul. Lze proto uzavřít, že žalobce svá tvrzení nikterak neprokázal, když ve správním řízení nedoložil žádný důkaz, jenž by podání odvolání osvědčil. Napadené rozhodnutí Magistrátu města Mostu proto skutečně nabylo právní moci dne 24. 3. 2015.

Zbývá posoudit, zda žalobce v daném případě svým jednáním skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu naplnil. Toho se dopustí ten, kdo v rozporu s ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu řídí motorové vozidlo bez příslušného řidičského oprávnění.

Jak již bylo uvedeno, žalobci byl uložen zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 1 měsíce. Právní mocí citovaného rozhodnutí proto v souladu s ust. § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění. Po uplynutí sankce si měl dle ust. § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu o jeho navrácení požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, to ale neučinil. Dne 29. 4. 2015, kdy byl kontrolován hlídkou Policie České republiky, tudíž řidičským oprávněním nedisponoval, čímž porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu. Závěr správního orgánu I. stupně, potažmo žalovaného, jenž jeho rozhodnutí přezkoumával, o odpovědnosti žalobce za spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu je tedy správný, a to včetně výše uložené sankce, jež odpovídá zákonnému rozpětí stanoveného v odst. 4 písm. a) a odst. 5 citovaného ustanovení.

Nad rámec přezkumné činnosti soud konstatuje, že pokud žalobce namítal nepřiměřenou délku odvolacího řízení, nelze k této námitce v tomto řízení přihlížet, neboť za účelem ochrany před nečinností je nutno podat žalobu ve smyslu ust. § 79 s. ř. s.

Soud proto na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žaloba z pohledu všech uplatněných žalobních námitek není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Zároveň ve výroku rozsudku ad II. dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a navíc mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti ani nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbliže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne: 29. července 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová